

NELJÄ

4.1 *Elämän tarkoitus ja päämäärä*

¹Elämän tarkoitus on tajunnan kehittäminen aineessa. Mitä enemmän opimme näkemään aineen yksinomaan tämän kehityksen tarpeellisenä perustana ja välikappaleena, sitä vähemmän näemme aineen oliot arvoina sinänsä, sitä oikeamman näkemyksen voimme saada elämästä. Oikean elämännäkemyksen täytyy rakentua tiedolle tajunnan kehityksestä, sen luonteesta, ehdoista, asteista ja päämäärästä. Hylozoiikassa tutkimme tätä tietoa suurimmasta mahdollisesta perspektiivistä: kosmoksen manifestaatio.

²Kun monadit tuodaan kosmokseen loputtomasta kaaoksesta, alkaa niiden manifestaatio kosmoksessa. Kun monadit kerran saavuttavat tämän manifestaation lopun, inhimillisesti katsoen käsittämättömän pitkän aikakauden jälkeen, ovat ne läpikäyneet neljä suurempaa manifestaatioprosessia, yhden toisensa jälkeen, ja sisältyneet suunnattomaan määrään ainelajien 2–49 yhdisteitä.

³Näihin energiaprosesseihin ja aineyhdistelmiin osallistumisensa ansiosta monadi voi kehittää tajuntaansa ja toteuttaa siten yksilöllisen elämänsä tarkoituksen. Tajunnankehitys jaksotetaan neljään manifestaatioprosessiin. Involvoitumis- ja evolvoitumisprosessien aikana kaaoksesta tuomisen jälkeen monadien tajunta on vain potentiaalinen. Monadit ovat silloin tiedostamattomia ikiaineen tavoin.

⁴Seuraavassa involuutioprosessissa monadit koostetaan asteittain yhä alemmaksi aineeksi aina maailmaan 49 saakka. Siten tajunta aktuaalistuu eli herää. Kerran aktuaalistuneena monaditajunta on aluksi passiivinen, se tahtoo sanoa: aktiivinen vain ulkoisen vaikutuksen alaisena.

⁵Evoluutioprosessi alkaa maailmassa 49. Monadit vapautuvat nyt asteittain alemmasta aineesta, jolloin ne samanaikaisesti hankkivat itseaktiivisen tajunnan korkeammassa aineessa. Jatkuvasti uusiutuneissa muodoissa monadi läpikäy järjestyksessä kivi-, kasvi- ja eläinkunnan. Sen jälkeen kun monadi on siirtynyt eläinkunnasta ihmiskuntaan (neljänteen luomakuntaan), tulee siitä vähitellen itsetietoinen. Näissä alimmissa luomakunnissa etenevässä evoluutiossa monadi aktivoi vähitellen tajuntansa fyysisessä (49), emotionaalisessa (48) ja kausaalis-mentaalissa (47) maailmassa.

⁶Kun monadi siirtyy neljännessä luomakunnasta viidenteen (yli-ihmisen luomakuntaan), se aloittaa samanaikaisesti ekspansioprosessin. Monadi saavuttaa siinä yhä korkeammanlaatuisia tajuntoja aina maailmasta 46 lähtien ja oppii samalla avartamaan itsetietoisuuttaan niin, että se sulkee yhä useampia monadeja yhteiseen tajuntaan.

⁷Tätä yhteistä tajuntaa on kuvattu rakkauden ja viisauden liittona. Rakkaus merkitsee erottamatonta ykseyttä kaiken kanssa, ilman eristäytymistä, ilman ”minua” ja ”sinua”, ykseyttä ”meissä”, todellista toteutettua veljeyttä. Viisauteen sisältyy suunnattomasti suurempi oivallus kuin ihmisyksilön eristäytyneeseen tajuntaan, koska kaikkien kokemukset ja muistot ovat kaikkien niiden käytettävissä, jotka sulautuvat yhteisyyteen: planeetaan kokonaistajuntaan.

⁸Viidennen luomakunnan korkeammassa maailmassa, maailmassa 45, ja seuraavissa jumaluuskunnissa maailmasta 44 lähtien tämä yhteisyys asteittain laajenee ja koetaan yhä syvemmin. Tämä prosessi on sanan ”ekspansio” merkitys.

⁹Korkeimmassa valtakunnassa maailmoissa 1–7 monadi on itseidentiteetin säilyttäneenä yhtä koko kosmoksen kanssa. Monadi on saavuttanut kosmisen kaikkietävyuden ja kaikkivaltiuden. Tämä on sen päämäärä manifestaatiossa.

¹⁰Kosmos on syntynyt valmistamaan kaaoksessa oleville monadeille mahdollisuuden kehittää tajuntaansa ensimmäisestä potentiaalisuudesta kaikkien välillä olevien asteiden kautta kosmiseen kaikkietävyteen ja kaikkivaltiuteen. Kaikki prosessit kosmoksessa

palvelevat suoraan tai epäsuoraan tätä tarkoitusta. Ne sisältyvät kaikki suureen manifestaatioprosessiin.

4.2 Manifestaatio

¹Manifestaatiota on tarkasteltava jokaisesta kolmesta aspektista käsin.

²Tajunta-aspektista nähtynä se on ikiatomien kehitystä pelkästä potentiaalisesta tajunnasta (tiedostamattomuudesta) kosmiseksi kaikkietävyudeksi.

³Aineaspektista nähtynä se on aineen asteittaista muuttumista ja hienostumista, niin että se voi rakentaa yhä tarkoituksenmukaisempia elimiä jatkuvasti kehittyvälle tajunnalle.

⁴Liikeaspektista nähtynä se on energioiden ohjaamista yhä suurempaan sopusointuun suuren kosmisen päämäärän ja kaiken elämän kehittymiselle tarkoitetun dynaamisen suunnitelman kanssa.

⁵Manifestaation eri vaiheiden kautta monadi ponnistelee täydestä tiedostamattomuudesta kaikkietävyyyteen, eristyneisyydestä ykseyteen kaiken elämän kanssa, voimattomuudesta kaikkivaltiuteen, täydestä riippuvuudesta suurimpaan mahdolliseen vapauteen niiden elämänlakien alaisena, joita kaikkien monadien on noudatettava.

⁶Manifestaatio on yhtenäinen prosessi, kosmoksen kaikkien prosessien yhdelmä. Kaikki kosmoksen monadit sisältyvät manifestaatioon, tietoisesti tai tiedostamatta, vapaaehtoisesti tai pakosta. Monadin kosmukseen tuomisesta lähtien siihen saakka, kunnes se saavuttaa korkeimman kosmisen valtakunnan, se läpikäy yksilöllisessä manifestaatiossaan neljä pääasiallista prosessia. Kaikki monadit läpikäyvät nämä neljä prosessia yhden toisensa jälkeen. Koska kaikilla tajunnankehityksen asteilla on monadeja samanaikaisesti, nämä prosessit työskentelevät rinnakkain kaikkialla kosmoksessa. Itse asiassa ne edellyttävät toisiaan.

⁷Nämä neljä manifestaatioprosessia ovat:

- (1) involvoituminen ja evolvoituminen
- (2) involuutio
- (3) evoluutio
- (4) ekspansio

4.3 Involvoituminen ja evolvoituminen

¹Involvoituminen on ikiatomien (atomilajin 1) koostumista yhä karkeammaksi aineeksi: atomilajista 2 atomilajiksi 49. Evolvoituminen on vastaavaa 49-atomien purkautumista 48-atomeiksi, 48-atomien purkautumista 47-atomeiksi ja niin edelleen vapaiksi ikiatomeiksi. Involvoituminen ja evolvoituminen aiheutuvat sen tähden toisistaan.

²Involvoitumisessa syntyvät 49 kosmista atomilajia. Seitsemän alinta atomilajia 43–49 involvoituvat kukin lisäksi kuudeksi molekyyllilajiksi, yhteensä 42 lajiksi, jotka ovat aurinkokuntien rakennusaine. Evolvoitumisessa muotoutunut aine hajoaa yhtäjaksoisesti korvautuakseen involvoitumisessa uudelleenmuotoutuneella aineella. Atomit ja molekyylit hajoavat ja muotoutuvat jatkuvasti uudelleen. Myös silloin kun atomi säilyy, tapahtuu siinä koko ajan kaikkien korkeampien atomilajien vaihtoa. Yhä korkeampien 48 atomilajin atomeja virtaa taukoamatta 49-atomin läpi.

³Lisäksi virtaa ikiatomien tasainen virta ”alas” kaikkien maailmojen atomien läpi alimpaan maailmaan, maailmaan 49, virratakseensa sitten takaisin ”ylös” kaikkien maailmojen läpi korkeimpaan maailmaan, maailmaan 1. Tämä kiertokulku jatkuu niin kauan kuin alempien maailmojen olemassaolo on monadien manifestaatiolle tarpeellinen. Tämä virta pitää atomit, molekyylit niille annetuissa muodoissa. Prosessi aiheuttaa myös sen, että kaikki atomit kaikissa maailmoissa, ja sen tähden kaikki niiden rakentama aine, säteilee aine-energiaa.

⁴Involvoitumis- ja evolvoitumisaineella on vain potentiaalinen tajunta. Se ei voi muodostaa muita muotoja kuin atomeja ja molekyyliä. Mutta nämä ainemuodot ovat edellytys seuraavalle prosessille ikeatomien manifestaatiassa: involuutiolle.

4.4 Involuutio

¹Involuutio tapahtuu aurinkokunnissa, niiden maailmoissa 43–49. Niin kuin kaikkia muita prosesseja on myös involuutiota tarkasteltava kolmesta aspektista käsin.

²Liikeaspekti: Involvoitumis- ja evolvoitumisaineen atomi pyörii suunnattomalla nopeudella akselinsa ympäri. Involuutio liittyy tähän pyörimisliikkeeseen syklisen spiraaliliikkeen: atomi pyörii keskeisen polttopisteen ympäri syklisesti palautuvissa spiraaleissa.

³Aineaspekti: Tämä kerrannainen liike mahdollistaa atomeille ja molekyyliä yhtenäisten muotojen, aggregaattien muodostamisen. Siten kokonainen sarja elämänmuotoja voi rakentua ja kehittyä edelleen, elämänmuotoja, joita evoluutiassa olevat monadit tarvitsevat tajuntansa aktivoimiseen. Esimerkkejä sellaisista involuutioaineesta koostuvista elämänmuodoista ovat ihmisten mentaali- ja emotionaaliverhot.

⁴Tajunta-aspekti: Kun monadi ottaa osaa näihin muodonmuovausprosesseihin, sen potentiaalinen tajunta herää eloon, aktuaalistuu. Aktuaalistunut tajunta on koko involuution ajan vain passiivinen, se tahtoo sanoa: monadeilla on (heikko unenomainen) tajunta ainelajeissaan yksinomaan silloin, kun aktivointi tulee ulkoapäin.

⁵Involuutio etenee yhdeksässä perättäisessä vaiheessa maailmasta 43 maailmaan 48. Kaikilla näillä asteilla ja kaikissa näissä maailmoissa monadit muodostavat atomeja, molekyyliä ja aggregaatteja. Kaikki nämä ainekoostumukset ovat eläviä olentoja, monadeista koostuvia kollektiiviolentoja. Sellaisia kollektiivisia involuutio-olentoja kutsutaan elementaaleiksi, ja yhdeksää vaihetta niiden tajunnan aktuaalistamisessa kutsutaan yhdeksäksi elementaalikunnaksi.

⁶Involuution elementaalikunnat vastaavat evoluution luomakuntia. Involuution suunta on ”alaspäin”, sen päämäärä on fyysinen maailma, maailma 49. Vähiten involvoituneet ja sen vuoksi vähiten kokeneet elementaalit kuuluvat ensimmäiseen valtakuntaan maailmassa 43, eniten involvoituneet ja eniten kokeneet yhdeksänteen valtakuntaan maailmassa 48. Voidakseen siirtyä korkeampaan valtakuntaan (alempaan maailmaan!) on elementaalien täytynyt oppia kaikki mitä heillä on opittavanaan omassa valtakunnassaan.

4.5 Evoluutio ja ekspansio

¹Involvoitumisen ja evolvoitumisen aikana monadien tajunta on vain potentiaalinen. Involuutiassa monaditajunta herää ensimmäiseen elämään. Tajunta on sen jälkeen koko involuution ajan maailmoissa 43–48 yksinomaan passiivinen. Tämä merkitsee, että involuution elämänmuodoilla, elementaaleilla, ei ole itseaktiivisuuden kykyä. Niitä voivat aktivoida vain ulkoapäin tulevat värähtelyt, olennot, jotka voivat itse kehittää värähtelyjä. Sellaiset olennot ovat evoluutiomonadeja.

²Evoluutiassa tajunnasta tulee siis itseaktiivinen. Tajunnan aktivoituminen alkaa alimmassa maailmassa, fyysisessä maailmassa (49) ja sen tiheimmässä molekyyliä 49:7, kiinteässä aineessa. Vasta tämä aine saavuttaa sen hitauden ja sen värähtelyt sen karkeuden, jota monadin heräävä tajunta tarvitsee alkaakseen rekisteröidä eroja ulkoisen ja sisäisen, aineellisen ulkomaailman ja oman tajunnan välillä. Siten monadi voi vähitellen käsittää vastakohtan ulkoisen pakon ja oman tahdon välillä. Tajunnan aktivoituminen merkitseekin tahdon heräämistä.

³Involuutio-olennot ovat monadeista koostuvia kollektiiveja: atomeja, molekyyliä ja aggregaatteja. Niillä on yhteinen tajunta. Esimerkkejä sellaisista elementaaleista ovat osaksi

evoluutiomonadien verhot maailmoissa 43–48, osaksi ihmisen ”ajatusmuodot”, ainemuodot, joita jokainen hänen tajunnanilmaisunsa muodostaa mentaali- ja emotionaalimaailmassa. Kun monadit lopettamansa involuution jälkeen siirtyvät evoluutioon, ne voivat toimia itsenäisinä olentoina. Ne pukeutuvat nyt itse involuutioaineesta koostuviin verhoihin ja aktivoivat näiden verhojen passiivisen tajunnan. Niistä tulee minä verhoissaan.

⁴Evoluutio on sitä, että monadit oppivat aktivoimaan yhä korkeampia tajuntoja yhä korkeampien maailmojen ainelajeissa. Evoluutio alkaa fyysisessä maailmassa (49), jatkuu emotionaalisisessa (48) ja kausaalis-mentaalisessa (47) maailmassa. Essentiaalimaailmasta (46) lähtien evoluutio vaihtuu ekspansioksi.

⁵Evoluutio ja ekspansio muodostavat kaksitoista suurempaa vaihetta. Monadit suorittavat kuusi näistä aurinkokunnan maailmoissa 49–43, kuusi kosmisissa maailmoissa 42–1. Näitä kahtatoista vaihetta kutsutaan luomakunniksi. Luomakuntia kuudennesta kahdenteentoista kutsutaan myös jumaluuskunniksi: jumaluuskunnat ensimmäisestä seitsemänteen.

⁶Aurinkokunnan kuusi luomakuntaa ovat:

- | | |
|-------------------------------|----------------------|
| (1) kivikunta | maailmoissa 49–47 |
| (2) kasvikunta | ” ” |
| (3) eläinkunta | ” ” |
| (4) ihmiskunta | ” ” |
| (5) essentiaalikunta | maailmoissa 46 ja 45 |
| (6) ensimmäinen jumaluuskunta | maailmoissa 44 ja 43 |

⁷Aurinkokunnan ulkopuolella, kosmoksessa, ovat kuusi luomakuntaa ovat:

- | | |
|------------------------------|-------------------|
| (7) toinen jumaluuskunta | maailmoissa 42–36 |
| (8) kolmas jumaluuskunta | maailmoissa 35–29 |
| (9) neljäs jumaluuskunta | maailmoissa 28–22 |
| (10) viides jumaluuskunta | maailmoissa 21–15 |
| (11) kuudes jumaluuskunta | maailmoissa 14–8 |
| (12) seitsemäs jumaluuskunta | maailmoissa 7–1 |

⁸Evoluution ja ekspansion liikesuunta on ”ylöspäin”, minkä ylhäällä olevat taulukot osoittavat luettelemalla maailmat takaapäin. Voidakseen aktivoida korkeamman tajunnanlajin monadin on täytynyt jo aktivoida kaikki alemmat lajit.

⁹Kivi- ja kasvikunnassa monadilla on jo aktiivinen tajunta, mikä osoittautuu aloitekyvyssä ja spontaanissa muodonmuovauskyvyssä. Sitä mukaa kun monadit saavat ensimmäisen käsityksen aineellisesta ulkomaailmasta, ne alkavat tavoitella objektiivista tajuntaa. Vaistomaisesti ne käsittävät sen selkeämmälle ja kaikenpuoliselle tajunnalle välttämättömänä. Tämä pyrkimys johtaa organismien aistien kehittymiseen, mikä saavuttaa huippunsa eläinkunnassa. Aktivoitunut tajunta luo siten tarpeelliset muodot, elimet: muodot eivät aktivoi tajuntaa, niin kuin tieteellinen fysikalismi olettaa.

¹⁰Täysin kehittynyt objektiivinen tajunta, vaikka vain fyysisen maailman kolmessa alimmassa molekyylijajissa (49:5-7), luo pohjan itsetietoisuuden kehittymiselle, monadin oivallukselle, että hän on oma minä, itseidentiteetti. Tämä mahdollistuu ihmiskunnassa. Tämän heikon itsetietoisuuden lujittamiseksi on välttämätöntä, että monadi alemmilla asteilla ihmiskunnassa kokee eristyneisyytensä kaikesta muusta elämästä, näkee itsensä jonakin kaikesta muusta erillisenä. Itsetietoisuuden lujituttua tämä itsetehostus on kuitenkin voitettava. Muuten se ehkäisee yksilön tajunnan ekspansiota yhteisyyteen yhä useampien kanssa. Tämä ekspansio alkaa tosin yli-inhimillisessä essentiaalikunnassa, mutta

selkeitä merkkejä on näkyvissä jo ihmiskunnan korkeammilla asteilla. Astuessaan ekspansioon yksilö yhdentyy – itseidentiteettinsä, itsetietoisuutensa säilyttäen – yhä useampien kanssa yhteiseen tajuntaan. Kysymyksessä ei ole siis ”minän sulautuminen maailmansieluun”, niin kuin jotkut uskovat.

¹¹Ihmiskunnassa olevalla monadilla on siten pitkä matka takanaan. Se on kehittänyt tajunnan kaikilla alemmilla asteilla nykyiseen inhimilliseen tajuntaan saakka maailmoissa 47–49.

¹²Peräkkäiset asteet tajunnan heräämisessä muodostavat ikään kuin ketjun, niin että korkeammat asteet syntyvät alemmista asteista, jotka ovat olleet korkeampien kehitykselle välttämättömiä. Ilman ensimmäistä passiivista tajuntaa tajunnasta ei voinut tulla itseaktiivista. Ilman aktiivista tajuntaa ei voi syntyä mitään objektiivista tajuntaa. Ilman objektiivista tajuntaa ei mitään itsetietoisuutta. Ilman itsetietoisuutta ei mitään ekspansiota ryhmätajuntaan.

¹³Tiivistääksemme: Involuution elementaalikunnissa monadeilla on passiivinen subjektiivinen tajunta maailmoissa 43–48.

¹⁴Evoluution luomakunnissa monadeilla on:

kivi- ja kasvikunnassa heikko aktiivinen subjektiivinen tajunta maailmassa 49;

eläinkunnassa aktiivinen objektiivinen tajunta maailmassa 49, aktiivinen subjektiivinen maailmassa 48;

ihmiskunnassa aktiivinen objektiivinen eristynyt itsetietoisuus maailmassa 49, aktiivinen subjektiivinen itsetietoisuus maailmoissa 48 ja 47;

essentiaalimaailmassa aktiivinen objektiivinen ja subjektiivinen samanaikaisen ryhmätietoisuuden sisältävä itsetietoisuus maailmoissa 49–45.

4.6 Kokemus ja muisti

¹Ehdotonta tietämättömyyttä ei ole. Jo involuutiossa monadi saa kokemuksia ja oppii niistä. Tämä on mahdollista, koska monadilla on katoamaton muisti. Kaikki monadin kokemukset, kaikki ikitomiin konsanaan osuneet värähtelyt, ovat ikuisesti siihen piirtyneitä. Tämä muisti jää tosin piileväksi. Sen me koemme joka päivä, koska melkein kaikki kokemamme häviää aktuaalisesta muististamme. Mutta oikeastaan emme unohda koskaan mitään. Kerran koetun voi kokea uudelleen, mikä tapahtuu kun monadiin uudelleen vaikuttavat samankaltaiset värähtelyt, kun hän asettuu vastakkain samankaltaisten vaikutelmien kanssa, joutuu samankaltaisiin tilanteisiin. Kokemuksesta tiedämme, kuinka jokin muisto varhaisimmasta lapsuudesta voi yhtäkkiä olla edessämme mitä selkeimpänä.

²Sen vuoksi ”tieto on uudelleenmuistamista” (Platon). Kaikki kokemamme, oppimamme, hallitsemamme – tässä tai edellisissä elämissä – on säilyneenä piilevässä tilassa. Verrattomasti enintä emme koskaan muista uudelleen: katkelmia vaikutelmista, yksityiskohtia muistoista,

alkukantaisia oivalluksia, joista jo kauan sitten olemme kasvaneet eroon jatkuvassa evoluutiossa. Niiden lisäksi on joukko taipumuksia ja tapoja, ominaisuuksia ja kykyjä, jotka toistettuina ovat lähtemättömästi syöpyneet monadiin lukemattomien inkarnaatioiden ajan. Ihmisellä on paljon sellaista, jolle hän on luonut perustan jo eläinkunnassa: esimerkiksi liikkumiskyky, kolmiulotteinen näkö, seksuaalisuus, aggressiivisuus, turhamaisuus, leikinhalu. Erityisiä ominaisuuksia ihmiskunnassa ovat muiden muassa itsetietoisuus, kieli, käsitteellinen ajattelu, kuvittelukyky, aatteellisuus. Sellaiset ominaisuudet ja kyvyt, joita nimitetään synnynnäisiksi, ovat itse asiassa aiemmissä elämissä hankittuja. Niistä on sen jälkeen tullut piileviä ja ne on hankittu uudelleen ehkä useamman kerran. Joka kerta ne aktuaalistuvat yhä helpommin.

³Ihminen kantaa siten menneisyyttä mukanaan paljon suuremmassa määrin kuin hän osaa kuvitella. Koska hän etenee tajunnankehityksessään, merkitsee tämä, että hän kantaa

piilevänä mukanaan huonompaa ihmistä kuin hän sillä hetkellä on, kaikkia alkukantaisia taipumuksia, jotka hän luulee jättäneensä taakseen kauan sitten. Hänestä itsestään, hänen tietoisesta tarkkaavaisuuden ja pyyteiden ohjauksesta riippuu, saavatko nämä piilevät taipumukset tilaisuuden elpyä uudelleen. Piilotajun valta ja ihmisen kyvyttömyys tai haluttomuus hallita tajuntaansa on osaselitys pahuuden ongelmalle. Ehdottomassa merkityksessä ihminen ei nimittäin ole hyvä eikä paha. Hän on saavuttamallaan tasolla ja hänellä on tason sekä hyvät että huonot ominaisuudet. Lisäksi hänellä on kaikkien alempien tasojen yhä huonommat ominaisuudet piilevinä.

⁴Siksi on tärkeää, että ihminen pyrkii elvyttämään nykyiselle ymmärtämistasolleen kuuluvat positiiviset ominaisuudet ja arvokkaat kyvyt. Tämä piilevä elämäkokemus ulottuu lukuisia inkarnaatioita taaksepäin. Mutta hänen aktuaalinen tajuntansa koskettaa vain mykyistä inkarnaatiota. Tämän täytyy merkitä, että se mitä ihminen ilmaisee nykyhetkellä – tiedoissa, oivalluksessa ja ymmärtämyksessä, ominaisuuksissa ja kyvyissä, monipuolisessa pätevytydessä ja harrastuksissa – jossakin tietyssä elämässä on vain murto-osa hänen varsinaisesta, piilevästä kapasiteetistaan. Esoteriikka tekee sen tähden eron persoonallisuuden ja yksilöllisyyden välillä. Yksilöllisyys on koko ihminen, kun taas persoonallisuus on se pieni osa, joka aktuaalistuu tietyssä inkarnaatioissa. Tämänhetkinen persoonallisuus ilmaisee osaksi vanhaa uudelleenmuistettua (tavat ja taipumukset jne. mukaan luettuina), osaksi sitä vähäistä uudishankintaa, johon ihminen ehtii lyhyen fyysisen elämänsä aikana. Kaikkein enin siitä, mitä ihminen osaa ja ymmärtää, on siten uudelleenmuistettua. Vain vähäisempi osa on uudishankintaa.

4.7 Valvetajunta ja tiedostamaton

¹Kaikissa luomakunnissa monadi elää sekä valvetajuista että tiedostamatonta elämää. Valvetajunta on sitä, minkä minä tajuaa jokaisena nykyhetkenä. Ihmisen valvetajunta on aistimuksia, tunteita, ajatuksia ja tahdon mielteitä. Tarkkaavaisuus on keskus, valvetajunnan polttopiste. Tarkkaavaisuus osoittaa, että minä on läsnä. Valvetajunta on siten häviävän pieni osa ihmisen kokonaistajunnasta. Verrattomasti enin osa siitä, mitä ihmisen fyysiset aistit ja ylifyysiset verhot rekisteröivät menee minältä ohi. Sen tähden on tuskin liioiteltua kutsua tiedostamatonta varsinaiseksi ihmiseksi.

²Tiedostamaton on osaksi alitajuista, osaksi ylitajuista.

³Alitajunta on piilevä tajunta. Se sisältää kaiken mikä konsanaan on ohittanut valvetajunnan, kaikki monadin elämykset, kaikki sen muokkaamat kokemukset, kaiken siitä lähtien kun tajunta herätettiin eloon, siis kaikki jopa kauan ennen kivikuntaan astumista saadut kokemukset. Jokainen inkarnaatio jättää ikään kuin oman kerroksensa tajuntaan. Kaikki tämä säilyy, koska alitajunta ei unohda mitään. Se säilyy taipumuksina ominaisuuksiin ja kykyihin ja ilmenee persoonallisuudessa luonteenpiirteinä, ymmärtämismahdollisuutena, kaiken mahdollisen ”tajuna”.

⁴Jonkin asian välitön ymmärtäminen merkitsee, että tämä jokin on muokattu aiemmissä elämissä. Sen, mistä ei ole aiempaa kokemusta, voi vaivoin oppia käsittämään. Käsittämistä täytyy askel askeleelta valmistaa. Yksilö voi oppia käsittämään sellaista, mitä hän ei oikeastaan ymmärrä, ei voi ymmärtää vielä moneen inkarnaatioon. Se, joka ymmärtää ja se joka vain käsittää ”eivät puhu samaa kieltä”. Sitä minkä ymmärtää, voi myös yleensä soveltaa ja sen voi myös toteuttaa. Niin ei voi tehdä yksinomaan käsitetyin kanssa. Kaikessa tässä on kyseessä elämäkokemusten erilainen syvyys.

⁵Ylitajunta on potentiaalinen tajunta. Se käsittää kaikki ne korkeammat tajunnanlajit, joita monadi ei ole vielä evoluutiossa aktivoinut. Ylitajuntaan ei kuulu vain normaalisti katsoen yli-inhimillinen, kausaalitajunta ja korkeammat tajunnat, vaan myös enemmistölle vielä tuntemattomat kerrokset ihmisen tyypillisissä tajunnanlajeissa. Esimerkki edellisestä on,

emotionaalisesti, mystikoiden kokemus kaiken elämän ykseydestä ja ”kaiken järjen ylittävä rauha”; mentaalisesti, suurten ajattelijoiden kokemus ideoiden synteisistä, valmistava aste ennen yhteyttä kausaaliseen tajuntaan.

⁶Valvetajuinen ihminen on yhteydessä tiedostamattomaansa. Hän ottaa jatkuvasti vastaan virikkeitä alitajunnastaan. Ne voivat antaa hänelle tunteita, mielialoja, ajatuksia, näennäisesti tyhjiydestä. Ne voivat saada hänet puhumaan ja toimimaan ymmärtämättä miksi tai olematta edes tietoinen toiminnastaan. Hyvin harvoin hän ottaa vastaan virikkeitä ylitajunnastaan, esimerkiksi intuition muodossa. Hylozoiikassa intuitio tarkoittaa välitöntä, oikeaa käsitystä suuremmasta syy-yhteydestä. Se on kausaalisen tajunnan ilmaus.

⁷Evoluutio on sitä, että monadi aktivoi yhä korkeampia tajunnanlajeja. Toisin ilmaistuna monadi siirtää asteittain rajaa valvetajuntansa ja ylitajuntansa välillä. Nykyinen valvetajuntamme on kerran ollut ylitajuista. Vastaavalla tavalla nykyinen valvetajuntamme on kuuluva alitajuntaamme ja nykyisen ylitajuntamme tietty osa on tuleva valvetajuntamme. Se, mihin satunnaisesti ja hallitsemattamme saamme yhteyden parhaina hetkinämme, unohtumattomina syvän rauhan ja elämänykseyden tuokioina, tai silloin kun panemme liikkeelle omat aavistamattomat voimamme ja puutumme rohkeasti mitä vaikeimpiin ongelmiin ja tilanteisiin, tai silloin kun yhtäkkiä päädymme oivallukseen ja teemme älyllisen valtauksen, kaikki tämä, jota tiedon puutteesta nimitämme ”paremmaksi minäksemme” (ikään kuin meillä olisi useampia kuin yksi minä), on vastaisuudessa oleva normaalia, arkipäiväistä tajuntaamme.

4.8 Tahto

¹Luvussa 3.10 mainittiin, että hylozoiikka erottaa kolme laadultaan erilaista liikkeen syiden lajia: dynamis, aine-energia ja tahto. Dynamis vaikuttaa suoraan ikiaineessa ja ikiatomeissa. Aine-energia on dynamiksen epäsuora vaikutus koostuneisiin atomilajeihin 2–49. Se heikkenee jokaisen alemman atomilajin myötä, asteittain kasvavan ikiatomitiheyden myötä. Sen vuoksi liike näennäisesti pysähtyy alimmassa ainelajissa, kiinteässä fyysisessä aineessa (49:7).

²Aine-energia on siis dynamiksen ilmentymistä aineaspektin kautta. Vastaavalla tavalla tahto on dynamiksen ilmentymistä tajunta-aspektin kautta. Dynamis sinänsä on sokea, se ei ole tietoinen eikä koskaan voi tulla tietoiseksi, sillä liike ja tajunta ovat ikuisesti eri aspekteja. Mutta tajunta voi kehittyä niin pitkälle, että se oppii ohjaamaan dynamista aineessa, käyttämään energioita ja suuntaamaan ne joltain päämäärää kohti. Tätä kykyä kutsutaan aktiiviseksi tajunnaksi. Se on monadeissa potentiaalisena, mutta kaikkien kykyjen tavoin sen on kehityttävä. Se ei tapahdu kerralla, vaan vasta evoluutiossa.

³Involuutio on monaditajunnan aktuaalistamista. Evoluutio on monaditajunnan aktivoimista. Aktuaalistaminen merkitsee, että tajunta herätetään, aktivoiminen sitä, että tajunta asteittain oppii hallitsemaan energioita.

⁴Tahdon lajeja ja aktiivisia tajuntoja on yhtä monta kuin ainelajeja. Kosmoksessa on siis 49 tahdon päälajia. Aktivoituminen alkaa evoluutiossa alimmasta aineesta, 49:7. Ihmisellä on kolme tahdon päälajia: fyysinen tahto (49), emotionaalinen tahto (48) ja mentaalinen tahto (47). Koska emotionaalitajunta on aktivoituin ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla, on emotionaalitahto (halu) melkein aina vahvempi kuin mentaalitahto (älyllinen aikomus), paitsi niillä harvoilla, jotka ovat kehittäneet mentaalitajunnan hallitsemaan emotionaalisuutta. Mutta korkeampi tahdon laji on potentiaalisesti aina vahvempi kuin alempi. Tulevaisuudessa, kun ihmiskunta on aktivoinut mentaalitajuntaa yhtä paljon kuin se tänään on aktivoinut emotionaalitajuntaa, on mentaalitahto hallitseva emotionaalitahtoa, niin kuin emotionaalitahto tänään hallitsee fyysistä tahtoa. Vasta sitten ihminen ansaitsee nimen järkiolento.

⁵Tahto vaikuttaa suoraan aineeseen. Ihminen osoittaa sen päivittäin lukemattomia kertoja fyysisellä tahdolla, niin pian kuin hän liikuttaa yhtäkin lihasta. Emotionaalinen ja mentaalinen tahto vaikuttavat vastaaviin ainelajeihinsa, aiheuttavat värähtelyjä emotionaali- ja mentaaliverhossa samoin kuin ympäröivissä ainemaailmoissa. Useimmilla ihmisillä tahto on edelleen heikosti kehittynyt. Kun ihminen on lopulta täydelleen kehittynyt emotionaalisen, mentaalisen ja kausaalisen subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan, hallitsee hän myös vastaavat tahdon lajit täydellisesti. Korkeammalla, kausaalilla ja mentaalilla tahdolla hän voi silloin vaikuttaa fyysis-eetteriseen aineeseen ja aikaansaada toivomiansa vaikutuksia myös fyysisessä näkyvässä aineessa. Tämä on ikivanhaa magiaa: ajatuksenvalta aineeseen. Magia jää salaisuudeksi, saavuttamattomaksi kaikille paitsi niille harvoille, jotka ovat voittaneet houkutusväärinkäyttää tätä suunnatonta voimaa ja jotka ikuisiksi ajoiksi ovat asettaneet kykynsä evoluution palvelukseen.

4.9 Passiivinen ja aktiivinen tajunta

¹Tajunta voi olla aktiivinen tai passiivinen. Se, että sitä nimitetään passiiviseksi, ei merkitse että se olisi vailla aktiivisuutta; siinä mielessä ”passiivinen” on harhauttava sana. Mutta se merkitsee, ettei tajunnalla ole itseaktiivisuuden kykyä, ettei sillä ole omaa tahtoa. Tajunta on siten aktivoitava ulkoapäin. Niin pian kuin ulkoinen vaikutus lakkaa, tulee passiivisesta tajunnasta piilevä (uinuva). Aktiivisella tajunnalla on sitä vastoin spontaanin aktiivisuuden kyky, oma tahto.

²Ihmisellä on sekä aktiivinen että passiivinen tajunta fyysisessä, emotionaalisessa ja mentaaliosassa. Passiivisia ovat aistimukset, kun tarkkaavaisuus ei ole mukana. Passiivisia ovat tunteet ja ajatukset, kun ne ikään kuin vain tulevat ilman minän hallintaa, tahtoa, tarkkaavaisuutta; kun ajatus- ja tunneassosiaatiot lakkaamatta ajavat toisiaan takaa meidän niitä tietoisesti ohjaamatta tai tahtomatta. Mutta mikään tajunta ei ”ikään kuin vain ilmene”. Kaikki tajunta on aktivoitua tajuntaa. Jos se ei ole monadin itsensä sisältäpäin aktivoima, niin se on joko ympäröivän emotionaali- tai mentaalimaailman aktivoima tai sen ovat aktivoineet robottimaiset toiminnot (tavat), jotka monadi on vakiinnuttanut eri tilanteissa ja jotka sitten vaikuttavat ilman monadin valvontaa.

³”Minä ajattelen” ja ”jokin ajattelee minussa” välillä on siten suuri ero. Jokainen voi itse vakuuttua tästä totuudesta tarkkailemalla vähän itseään. Itse asiassa ihmisen verhot toimivat yli 80 prosenttisesti robotteina, jotka vastaanottavat ympäröiviä värähtelyjä ja lähettävät ne vahvistuneina takaisin, samalla kun monadi-minä passiivisena katselee, usein ei edes sitä. Ihminen määrää vähemmän kuin 20 prosenttia tajunnastaan itse. Loput on robottitajuntaa; fyysistä, emotionaalista ja mentaalista.

⁴Ihminen on monadi, joka on läpikäynyt involuution ja ponnistellut halki kolmen alimman luomakunnan evoluutiossa. Hänellä on koko involuution passiivinen tajunta maailmoissa 43–49 piilevänä. On luonnollista, että tämä piilevä pääoma leimaa hänen elämäänsä suurella määrällä, varsinkin kun hänen aktiivinen tajuntansa on verrattain vaatimattomasti kehittynyt. Ihminen on evoluutiomonadi, mutta se ei tarkoita, että hän monaditajunnassaan on ilman muuta aktiivinen, vaan yksinomaan sitä, että hänellä on mahdollisuus aktiivisuuteen. Hän itse määrää kuinka aktiivinen hän haluaa olla.

4.10 Monadi ja verho yhteistyössä

¹Kaikissa luonnonmuodoissa on elämää, jonkinlaista tajuntaa. Kaikella elämällä on muoto, atomeista ja molekyyleistä näiden aggregaateihin. Esimerkkejä aggregaateista ovat orgaaniset elämänmuodot fyysisessä maailmassa ja ylifyysiset verhot korkeammassa maailmoissa. Myös planeetat ja aurinkokunnat ovat aggregaatteja, eläviä muotoja.

²Ainelajeista 43–48 koostuvat aggregaatit kuuluvat involuutioon. Näitä elämänmuotoja kutsutaan elementaaleiksi ja niillä on passiivinen tajunta. Esimerkkejä ovat ihmisen ylifyysisestä aineesta koostuvat verhot.

³Fyysisestä aineesta, 49, koostuvat aggregaatit, kuuluvat evoluutioon. Näillä elämänmuodoilla, esimerkiksi kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmisorganismeilla sekä näiden eetteriverhoilla on heikko aktiivinen tajunta. Se ilmenee muun muassa niiden itsemuotoutumiskyvyssä ja tarkoituksenmukaisessa sopeutumisessa ympäröivään maailmaan.

⁴Involuution elementaaleilla ei ole mahdollisuutta itseaktiiviseen tajuntaan. Mutta ulkoapäin tulevasta vaikutuksesta ne kieltämättä aktivoituvat. Eri valtakuntiansa kautta elementaalit oppivat vastaanottamaan kaikki niihin osuvat värähtelyt ja lähettämään ne vahvistuneina takaisin. Jokaisen korkeamman valtakunnan (alemmän ainemaailman) myötä niistä tulee yhä täydellisempiä värähtelyjen toisintajia, yhä täydellisemmin myötäileviä robotteja.

⁵Evoluutiomonadit tarvitsevat verhoja voidakseen aktivoida yhä korkeampia tajuntoja, tajunnasta 49 ylöspäin. Ilman molempia fyysisiä verhojaan ihmisellä ei olisi aistimuksia, ilman emotionaaliverhoa hänellä ei olisi pyyteitä ja tunteita ja ilman mentaaliverhoa hän ei voisi ajatella. Monadin omat värähtelyt ovat aivan liian heikkoja sen itsensä tajuttaviksi. Mutta verhot toisintavat ne moninkertaisesti vahvistuneina. Verhot toimivat siten eräänlaisina kaikupohjina, joissa monadia voi verrata värähtelevään kieleen. Samanaikaisesti kun monadi tarvitsee verhonsa, on monadi evoluutio-olentona verhoille välttämätön, koska se aktivoi muuten passiiviset elementaalit. Monadi ja verhot tarvitsevat toisiaan yhtä paljon tajuntojensa kehittämiseen.

4.11 Itseaktiivointi elämäntarkoituksena

¹Elämän tarkoitus on tajunnankehitys. Tämä koskee kaikkia monadeja riippumatta siitä, millä asteella ne ovat manifestaatiossa. Evoluutiossa oleville monadeille, ja siten myös meille ihmisille, kehitys merkitsee omaamme tajunnan suurempaa itseaktiivointia: fyysisen (49:2-7), emotionaalisen (48:2-7), mentaalisen (47:4-7). Siten rakentuu tarpeellinen pohja yhä korkeampien tajunnanlajien aktivoinnille: kausaalisen (47:1-3), essentiaalisen (46:1-7) jne.

²Niin pian kuin ihminen ajattelee ajatuksia, joihin hän ei halua samaistua, tuntee tunteita, joiden hän oivaltaa olevan hänen todellisen tasonsa alapuolella, määrää verhojen passiivinen tajunta hänen tajuntansa sisällön, ei hänen monadinsa. Niin pian kuin ihmisen tarkkaavaisuus ei kohdistu johonkin määrättyyn asiaan – joko sisäisessä, subjektiivisessa maailmassa tai objektiivisessa ulkomaailmassa – monadi on inaktiivinen eikä minä ole läsnä. Minän poissaollessa verhot ovat herroja.

³Verhot ovat hyviä palvelijoita, mutta huonoja herroja. Yhdeksänkymmentä prosenttia kaikesta kärsimyksistämme johtuu siitä yksinkertaisesta tosiasiasta, ettei monadimme halua hallita verhojaan. Verhot vastaanottavat ympäristön negatiivisia tunteita telepatian avulla ja vahvistavat niitä. Monadi voi kieltäytyä huomioimasta niitä, jos se tahtoo. Verhot tallentavat lukuisia muistoja negatiivisista tunteista ja epäoikeudenmukaisuuksista (usein kuvitelluista), loukkauksia, syyllisyydentunteita, häpeää, masentuneisuutta. Pieninkin monadin tekemä assosiaatio herättää muistot eloon, ja monadi sallii itsensä vastuksettoman johdatuksen uudelleen läpi samojen elämysten.

⁴Ainoa mahdollisuus ihmiselle päästä tästä kärsimyksestä, ainoa tie pysyvään onneen on, että hän oppii hallitsemaan verhojensa tajuntaa. Sen hän tekee olemalla itseaktiivinen tajunnassa niin usein ja niin paljon kuin hän kykenee. Hän voi kehittää kyvyn valita itse tajuntansa: tämän haluan, tätä en halua. Tajunnan hallinta on mahdollista ja sen oivaltaa lopulta välttämättömäksi. Sitä ihminen harjoittaa oppimalla olemaan tarkkaavainen, yhä tarkkaavaisempi ja sitten jatkuvasti tarkkaavainen. Tämä koskee niin sisäistä, subjektiivista

maailmaa kuin objektiivista ulkomaailmaa. Korkeammat, jalot tunteet, jotka oikeastaan jokainen tahtoo omistaa negatiivisten sijaan, eivät tule itsestään. Ne täytyy kehittää tietoisesti siten, että niitä jatkuvasti tarkkaillaan, teroitetaan tajuntaan. Vapauttavat ideat, uudet oivallukset, omat uudet muokkaukset ja muu arvokas mentaalinen tajunta täytyy myös kiinnittää tajuntaan, jotta ne voisivat tulla eläviksi voimiksi sisäisessä elämässämme. Kaikkeen tähän minä kykenee, kun emotionaalinen ja mentaalinen tahto toimivat tietoisesti. On sama kutsummeko tätä itseaktivoinniksi, keskittymiseksi tai meditaatioksi. Se on myös nopein ja varmin tapa saavuttaa korkeampi tajunta.

Yllä oleva teksti on Lars Adelskoghin *Selitys*-nimisen teoksen osa Neljä.
Copyright © Lars Adelskog 2011.